

78, 1878—79 og 1881—82 behandles først i Folkethinget.

Jeg havde havt i Sinde at lade Finantslovens første Behandling begynde paa Tirsdag, men da det er mig meddelt, at Ministrene ere forhindrede fra den Dag at være til Stede her, bliver første Møde berammet til Onsdagen den 12te November Kl. 1, og Dagsordenen vil da være:

Første Behandling af:

Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

Mødet havet Kl. 2.

Fjerde Møde.

Onsdagen den 12te November 1884 Kl. 1.

Secretæren (Boulloffe) oplæste Protokollen for forrige Møde; denne blev derefter underkrevet.

Formanden (Berg): Ved Skrivelse af 7de ds. anmoder Justitsministeren om ved Begyndelsen af Finantslovsforslagets 1ste Behandling at henlede Opmærksomheden paa, at Texten til Post. 6 i Anmærkningerne til § 20 V. B. maa, som det fremgaar af det senere Anførte, forandres derhen, at den kommer til at lyde saaledes:

„6. Tilfud til Opførelse af en Skolebygning paa Strænder, til 3 Skolestuer i Kvalvig, Sydrede og Ørdevig samt til en Skolebygning i Borcker Sogn.“

Ved Skrivelse af 11te ds. fremsender Finantsministeren til Omdeling blandt Medlemmerne 3die Bind af „Danmarks Statistik, Statistisk Tabelværk, 4de Række“. Litr. B. Nr. 4. Den kriminelle Retspleie 1876—80. Litr. D. Nr. 7. Kongerigets Handelsflaade og Skibsfart 1883. Litr. C. Nr. 4. Arealets

Benyttelse, Størrelsen af Udsæden den 15de Juli 1881.

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1885 til 31te Marts 1886.

Lovforslaget findes i Tillæg A., Sp. 1.

Sagen fattes under Forhandling.

Holstein: Det lader sig ikke undgaa ved Behandlingen af Finantsloven at komme ind paa den politiske Situation. Et politisk Hensyn vil der altid under alle Forhold, men særlig under Forhold som disse, maatte tages ved Finantslovens Behandling. Det er jo en Selvsølge, at naar Spørgsmaalet om parlamentarisk Tilbud lægges til Grund for et Lovforslags Behandling, kommer af sig selv dette politiske Moment frem; men selv om man ikke vil fremdrage det — og det er ikke nærmest den Side, jeg har tænkt mig at røre ved — er det umuligt at undgaa, at den politiske Betragtning maa spille en afgjørende Rolle for Bedømmelsen af de foreslaaede Bevillinger. Spørgsmaalet om Ministeriets Evne til at bruge disse Bevillinger og om dets Villie til at bruge dem paa en forstandig og rigtig Maade maa jo være afgjørende for den Repræsentation, der skal give Bevillingerne, da den i det Tilfælde, at Spørgsmaalet finder en for Ministeriet gunstig Besvarelse, bør give dem, og det i modsat Tilfælde vilde være en Vortødslen af Penge at give dem. Det er en af Grundene til, at jeg tidligere under første Behandling af Finantsloven i de sidste Par Aar har tilladt mig at fremdrage Administrationens Forhold i det Hele taget, dens Dygtighed, dens Iver for at fremme nyttige Foranstaltninger og for at bruge Bevillingerne paa en energisk og kraftig Maade. Jeg tilstaa imidlertid, at jeg ogsaa har havt en anden Grund dertil. Jeg har ogsaa havt den Grund, at der her i Landet eksisterer, jeg tør nok sige, en Overtro om, at den nuværende Regjering var særlig anlagt for Administrationen. Det er en af disse overtroiske Forestillinger, som undertiden dukke op i vor Nation ifølge en forfærdelig Modsetningslutning. Man slutter nemlig let saaledes: Naar en Mand ikke har Theori, maa han være dygtig i Praxis; naar en Mand f. Ex. ikke er i Stand til at føre en eneste Lov igennem, maa han nødvendigvis være en